

PARACHAT HAMANE SÉGOULA POUR LA PARNASSA

La lecture des Parachiot telle que nous la faisons aujourd'hui n'est pas fortuite, mais traduit une illumination particulière qui correspond à la période que nous vivons. Comme nos pères dans le désert, nous pouvons accéder à une bénédiction particulière durant la semaine qui précède la Parachat Bechala'h, où les enfants d'Israël reçoivent la manne du ciel.

Nos Sages enseignent que c'est une Ségoula pour la Parnassa de lire, le mardi de la semaine où tombe la Paracha "Béchala'h", le texte dans la Torah qui concerne la Manne (Chémot 16; 4-36). Il faudra la lire comme suit, deux fois en hébreu, plus une fois en araméen. Ensemble, prions pour une bonne parnassa, profitable, dans la joie et la santé, pour tout le Am Israel. Bonne lecture!

וְיִרְצֹן מַלְפִינֵד יְיָ אֱלֹהִים וְאֱלֹהִי אֶבְוֹתֵינוּ שְׁתַפְנֵי פִּרְנָסֵה לְכָל עַפְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְפִרְנָסֵת אֲנָשֵׁי
בָּיוֹם בְּלָלָם. בְּגַהְתָּה וְלֹא בְּצָעֵר בְּבָבוֹד וְלֹא בְּבָבָויִו בְּחַטָּר וְלֹא
בְּתֻרְבָּתִי אִם לֹא:

תּוֹרְתֶּךָ כְּמוֹ שְׁזִוְגָּת לְאָכוֹתֵינוּ מַן בְּפָרָךְ בָּאָרֶץ צִיה וְעַרְבָּה:

b) Lire une fois le verset de cette colonne

וְאָמַר יְהִי לְשָׁה קָא אָא בְּהִתְהַנֵּן לְבָנָה לְקָמָה
מוֹ שְׁקִיא וְקָטוֹן עַפְךָ וְקָטוֹן פָּגָם יִם
בְּנִימָה בְּדוּר וְדָגָשָׁן תְּלִקְבָּן בְּאָרוֹתִי אָם
לֹא:

וַיְהִי בַּיּוֹם שְׁתְּחִתָּה וְתְהַנֵּן תְּדִיְתָה
וַיְהִי עַל הַדָּרְכָּן לְעַל וְקָטוֹן יִם יָם:

וְאָמַר מֹשֶׁה אַחֲרֵן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּרִמְשָׁא וְתְהַדֵּן אַיִל יָם אָפָק תְּמִכָּן
מְאֻרָעָה דְּמַנְּרוֹם:

בְּגַבְרָה וְתְהַנֵּן תְּזַקְעֵן דְּיָה וְקָרָא דְּיָה
קְמָתוֹתָה תְּתַרְמִשְׁתְּבָנָן עַל טְבִירָה דְּיָה
גַּנְחָנוּ כָּה אָיוֹר אַרְעַבְתָּנוּ עַלְלָא:

וְאָמַר מֹשֶׁה בְּזַקְעֵן יִלְכֹּן בְּרִישָׁא בְּקָרְא
לְלִילָה וְלְחָמָה בְּקָרְא לְמַפְקָד בְּדָשָׁלָג
קָמָם יִת תְּרַעֲמֹבָה דְּיָה תְּהַנֵּן מְתַרְעָמָה
עַלְוָה גַּנְחָנוּ טָא לֹא עַזְנָא תְּרַעֲמֹבָה
אַלְלָא עַל טְבִירָה דְּיָה:

וְאָמַר מֹשֶׁה לְאַדְנָא אָמַר לְכָל בְּגַנְשָׁתָה בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל קְרִיבָה קָמָם יִי אָרִי שְׁיָנוּ קְמָתוֹ
תְּתַרְמִשְׁתְּבָנָן:

תְּהַהֵה כְּדָרְכָּן אַחֲרֵן עַם כָּל בְּגַנְשָׁתָה דְּבָנִי
יִשְׂרָאֵל וְאַפְקָנֵי לְזְבָרָה וְהָא וְקָרָא דְּיָה
אַגְּבָלִי בְּגַעֲנָה:

וְפָלֵל יְיָ עַם מֹשֶׁה לְפִיטָה:

שְׁפִיעַגְמֵי תְּתַרְעָמָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְלִיל
עַלְהָוָן ?פִּטְרָה בֵּין שְׁקִיא מְלִילָה בְּקָרְא
בְּגַזְבָּרָה תְּשִׁבְעָן לְקָמָה וְתְדִעָן אָרִי אָנָא
יִי אַלְכָּבָן:

a) Lire deux fois le verset de cette colonne

וַיֹּאמֶר יְהִי אֶל מֹשֶׁה הָנָנִי כְּפָטָר יְהָנֵם לְכָם לְחַם מִן הַשְׁמָנוֹ
וְצָא הַעַם וְלֹקְטוּ דָבָר יּוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אַגְּסָנוּ הַיָּלָךְ
בְּתֻרְבָּתִי אִם לֹא:

וְהִיא בַּיּוֹם חַשְׁבֵי וְהִכְנֵנוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיאוּ וְהַיָּה מִשְׁנָה עַל
אֲשֶׁר וְלֹקְטוּ יוֹם יּוֹם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַחֲרֵן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַרְבָּה וִידָעָתָם כִּי
יִי הֹצִיא אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם:

וּבְפָרָךְ וְרִאֵתֶם אֶת בְּפָרָךְ יְיָ בְּשָׁמְעוֹ אֶת תְּלִנְתִּיכֶם עַל יְיָ
וְנַחַנוּ כָּה בַּיּוֹם עַלְלָא:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתָה יְיָ לְכָם בְּעָרָב בְּשָׁר לְאַכְל וְלַחַם בְּפָרָךְ
לְשָׁבָע בְּשָׁמְעוֹ יְיָ אֶת תְּלִנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתָּם מַלְיָנִים עַלְיָה
וְנַחַנוּ כָּה לֹא עַלְלָנוּ תְּלִנְתִּיכֶם כִּי עַל יְיָ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַחֲרֵן אָמַר אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קְרִיבָה לְפָנֵי יְיָ בְּשָׁמְעֹ אֶת תְּלִנְתִּיכֶם:

וְיִהְיֶה בְּדָבָר אַחֲרֵן אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִפְנֵן אֶל
הַפְּנִים בְּתָה בְּפָרָךְ יְיָ נְרָאָה בְּעַנְנָה:

וּזְדַבְּרָה יְיָ אֶל מֹשֶׁה לְאָמָר:

שְׁפִיעַתְמֵי אֶת תְּלִנְתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דָבָר אַלְהָם לְאָמָר בֵּין
הַעֲרָבִים תָּאַכְלוּ בְּשָׁר וּבְפָרָךְ תְּשִׁבְעָו לְחַם וִידָעָתָם כִּי
אַנְיִי יִי אַלְהִיכָּבָן:

PARACHAT HAMANE SÉGOULA POUR LA PARNASSA

וניה ברכישא וקלחת קלוי וחפת ית
ሚיריתא זעפרא הוות נחתת טלא כהו
חוור למשיחיא:

וילחת נחתת טלא זה על אפי קוברא
ודעדק פְּקָדָה דַּעֲקָה בְּנֵי בְּנִילָה עַל אֹוְעָה:

וניה בען יישראלי ואפור גבר לאחורי נגא
הוא ארי לא גרע מה הוא ואמר משה
זהו הוה לתקא דרכך ען לנט לפְּקָדָה:

דוין פְּתָחָה דַּי פְּקָדָה עַי לְקָטוּ מִנְחָה גָּבָר
לְפָסָם מִינְחָה עַקְרָא תְּלַבְּלָתָה מִנְחָה
נְפָשְׁתִיכָוּ גָּבָר לְזַי בְּמִשְׁבְּנָה תְּפָבָה:
ונעהו בען יישראלי ואטמי דאנטי זאנעיה
וילו בעצירה ולא אומת דאנטי זאנעיה לא
השר גבר לפס מוקלה להטיה:

ואסרו משה להון אנש לא ישאר מגיה עד
צפרא:

ולא קבilio מון משה ואשארו גבריא מניה
עד צפרא וחדש ריחלא וקיי ווונז עלהון
משיח:

ולקחוטו יתיה בעצער בעצער גבר לפום מוקלה
וינה דיטשטייך מגיה על אפי קולא דס
הכא עולמי שטפיא שטפיא:

וניה ביזא שטיחתאה לאקטו לחא על סד
קרני חורי אטמי לדיד ואטן כל רבבי
בנטשטא והוואר למשיח:

ואסרו להון הו די מליל עי שבטה שאבנה
קוושא קומס עי פְּקָדָה ית די אטמן עטיחין
לטבאי אטט ווות די אטמן עטיחין לשבטה
בשיטה ווות דע מונקארא אנטגע לבו לנטה
עד צפרא:

ואנטגע יתיה עד צפרא במא דפקוד משה
ולא קרי וווקשי לא קהה בהו:

ואסרו משה אקלוחו יטיא דוין ארי שבטה
ויקא דוין גומס עי יטיא דס לא תשכיה
בקולא:

שתא יומן תלקפנייה ובוינא שבעיא
שבטה לא יטוי בהו:

ויהי בערב ותעל השלו ותכם את המנחה ובבקר חיתה
שכבת הפל סבוב למחנה:

ותעל שכבת הפל והגה על פנוי חמדבר דק מוחספס דק
בקבר על הארי:

ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו פון הוועדי לא
זדע מה הוא ואמר משה אליהם הוועדי תלחים אשר נמו
יע לכם לאכליה:

וזה הדרבר אשר צוה עי לקטו מפומו איש לפוי אכלו עמר
לעגלות וקספר נפשティיכם איש לאשר באחלו תקחו:

ונעשה ען בני ישראל וילקטו תפראה ותפמיעית
ונמדו בעמר ולא העדיף תפראה ותפמיעית לא החסיר
איש לפוי אכלו לקטה:

ויאמר משה אליהם איש אל יותר מפומו עד בקר:

ולא שמעו אל משה ויזטרו אנשים מפומו עד בקר ונירם
תולעים ויבאש וויקצע עליהם משה:

וילקטו אותו בבר בבר בבר איש כפי אכלו ועם השם
ונכט:

ויהי ביום הששי לקטו להם מישנה שני הער לאהר
ויבאו כל נשיין העדה וינגידו למשיח:

ויאמר אליהם הוועדי דבר עי שבתון שבת קדש לעי
מדחר את אשר תאפו אפי ואת אשר תבשלו בשלו ואת
בל העזף הנירז לכם למשמרת עד הבקר:

וינגידו אותו עד הבקר פאשר ציה משה ולא הבאיש
וורפה לא חיתה ביה:

ויאמר משה אקלוחו חיים פי שבת חיים לעי חיים לא
תמכאחו בשדה:

ששנת ימים תלקפניו וביום השבעי שבת לא ויהה ביה:

PARACHAT HAMANE

SÉGOULA POUR LA PARNASSA

ונחה בפיו שבייעאה נפקו מון עפוא למילך
לא אשלחה

ואפר יי' למשה עד אנטוי אתון מקרבי
לטשר פקודי ואורהוי

חו' ארי יי' ויהב לבון שבתא על בן הו' יהב
לון בפיו שבייעאה נפק תרין ימי' תיבוי
אנש תורתות לא ופק גש פאתריה
בפיו שבייעאה:

ונחו עפוא בפיו שבייעאה:

וירחו בית ישראל את שמי' פון והוא גבר
ווע גרא טר וטערעה באקטריוון ברדש:

ואפר שמי' דין פטנטיא יי' פקיד יי'
ענרא מאניה לנטראן לריכון בדיל ותוחן
ית' לנטרא יי' אולא לת' יתבען בנטראן
באקטריוון יתבען אונזיא דנטראן:

ואפר משה לאחרו רב צלחות דרא והב
פטע קלי גיטרא פון ואצגע זמה קום יי'
לנטראן לריכון:

בגא' יי' פקיד יי' למשה ואונזיא אונרנו קומ
ספיהונא לנטראן:

ובני ישראל אכלו בת פנא ארבעין שני
עד דיפתחו לנטרא ותחטא בת' פנא
אכלו עד דאתו לנטרא ארעא דנטרא:

ונטרא חד מון עקרא בתלת סאין הויא:

אפהה הויא יי' לבגד אפהה עישית את חלמיים ושמי הטעים הארץ וביל אשר עליה הימים וכל אשור בעם ואותה
כתחיה את בלם ואפהה הוא שעישית נסים וגפלאות גודלות תפיד עם אבותינו בס פטרכר הפטרכר לת' לעם להם
מן הטעים ומוצר הטעמיש הוצאת להם כוים וגבם בנתת להם כל אריכיהם שעלויהם גו
ברחכימ' קרבנים וכחפץ' העזזים פונגנו ותפרקנסנו ותכלבלנו ותספיק לנו כל ארבענו וארכי עפוך בית
ישראל ההורבים במלוי וברוח ביל טריך ועקל דהיל מותחת זיך התקינה ולא מותחת זיך בשר זיך:

יזו רצונו מלגנץ יי' אלדי ואלדי אבומי שטכין לי ולאנשי ביתי כל מחסוננו ותסוני לנו כל ארבענו לכל יום
יום מותינו די מחסוננו וכל שעיה ושבעה משענותינו די שפוקנו וכל עצם מעענינו ויהי קומונמי זיך מותקה
והרחה ולא בענט פטעלינו זיך פדרינו ומוציאר גומלהותינו ויהי גורעי גורע זיך:

ורי עסורים בזיך ולא ביד בשר זיך:

ויהי ביום השביעי יצאו מון העם ללכת ולא מיצאה:

ויאמר יי' אל משה עד אנה מאנפתם לשמר מוצתי
וטורתי:

ראו כי יי' נתן לכם השפט על בן הו' נתן לכם בזום
חשוי לך יומם שבו איש תחתיו אל יצע איש מופקמו
ביום השביעי:

וישבთ העם ביום השביעי:

ויראו בית ישראל את שם מון והוא בזער גד לבן
וטעמו בצדקה בדבש:

ויאמר משה זה החקבר אשר צוה יי' מלא העمر מופנו
למושמרת לדרכם למיען יראו את תלעם אשר
האלתאי אתכם בפודבר בחוץיאי אתכם מואץ מארים:
ויאמר משה אל אחר' קח צנצנת אחת ותן שפה מלא
העמר בן ותחנה אותו לפני יי' למושמרת לדרכם:

כאשר צוה יי' אל משה ונפיחתו אחרון לפני העדרת
לטשברת:

ובני ישראל אכלו את הפון ארבעים שנה עד באם אל
ארץ נושבת את הפון אכלו עד באם אל קצח ארץ
בגעה:

והעבר עשרה האיפה הוי:

אפהה הויא יי' לבגד אפהה עישית את חלמיים ושמי הטעים הארץ וביל אשר עליה הימים וכל אשור בעם ואותה
כתחיה את בלם ואפהה הוא שעישית נסים וגפלאות גודלות תפיד עם אבותינו בס פטרכר הפטרכר לת' לעם להם
מן הטעים ומוצר הטעמיש הוצאת להם כוים וגבם בנתת להם כל אריכיהם שעלויהם גו
ברחכימ' קרבנים וכחפץ' העזזים פונגנו ותפרקנסנו ותכלבלנו ותספיק לנו כל ארבענו וארכי עפוך בית
ישראל ההורבים במלוי וברוח ביל טריך ועקל דהיל מותחת זיך התקינה ולא מותחת זיך בשר זיך:

